

**Δελτίου Τύπου για το εργασιακό νομοσχέδιο
ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ ΣΤΗ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ, ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕ ΚΑΙ
ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ**

Το νομοσχέδιο, που κατέθεσε η κυβέρνηση ενσωματώνει οδηγίες της ΕΕ και Διεθνείς Συμβάσεις σχετικά με τη ρύθμιση θεμάτων της αγοράς εργασίας και γενικότερων ζητημάτων, όπως η ατομική σύμβαση εργασίας, οι ΣΣΕ, ο περιορισμός των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων, η σεξουαλική παρενόχληση, η τηλεργασία, η ψηφιακή κάρτα εργασίας κλπ., πλην, όμως, μετά από μια πρώτη ματιά, εκτιμούμε «ότι ο διάβολος κρύβεται στις λεπτομέρειες».

Η ισχυροποίηση της ατομικής σύμβασης εργασίας στον ιδιωτικό τομέα, μετά από δέκα χρόνια μνημόνιο και δύο χρόνια πανδημία covid-19, «καταργεί» και με νόμο τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, όχι μόνο τις υφιστάμενες αλλά και τις μελλοντικές. Με γενική ανεργία πάνω από 20% οι ατομικές συμβάσεις θα υπερισχύσουν, θα αποκτήσουν καθολική εφαρμογή, θα υποκαταστήσουν τις συλλογικές συμβάσεις, και θα δημιουργήσουν εργασιακό μεσαίωνα, αφού θα συμπιέζουν όλους τους μισθούς προς τα κάτω, θα απορρυθμίσουν τις εργασιακές σχέσεις και θα αμβλύνουν τις αντιστάσεις σχετικά με τη διατήρηση των εργασιακών δικαιωμάτων και τη συνδικαλιστική δράση.

Στην ουσία, ΚΑΤΑΡΓΕΙΤΑΙ Η ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΔΡΑΣΗ, ΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ ΜΠΑΙΝΟΥΝ ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ, εξιδανικεύεται η ατομική διαπραγμάτευση και, όπου επικρατεί το ατομικό, λειτουργεί ο νόμος της ζούγκλας.

Η συρραφή εκσυγχρονιστικών μεθόδων και λειτουργιών στην αγορά εργασίας χωρίς ισχυρές θεσμικές ασφαλιστικές δικλείδες και ρητή διατύπωση, στην Ελλάδα της μικρο-επιχειρηματικότητας και του ρηχού καπιταλισμού, θα επιφέρουν τα αντίθετα αποτελέσματα από τα επιδιωκόμενα.

- Η μετατροπή του ΣΕΠΕ σε ανεξάρτητη αρχή υποδηλώνει ότι ο ΣΕΠΕ θα εκτελεί τις εντολές της κάθε κυβέρνησης, πλην όμως η ευθύνη δεν θα μεταφέρεται στην πολιτική ηγεσία, που, άμεσα ή έμμεσα, διορίζει την αρχή αλλά θα μεταφέρεται δήθεν στην ανεξάρτητη αρχή, με αποτέλεσμα να επικρατεί εργασιακή ζούγκλα και η πλήρης απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων να μην ελέγχεται έγκαιρα, νόμιμα και αποτελεσματικά, ενώ όλο αυτό το προτεινόμενο πλαίσιο θα φαίνεται ότι είναι νόμιμο. Δηλαδή, η δήθεν αναβάθμιση του ΣΕΠΕ σε ανεξάρτητη αρχή στην ουσία τον αδρανοποιεί και οι μεγάλες επιχειρήσεις - αλυσίδες θα μετατρέπουν το 8ωρο σε άτυπο 10ωρο και εργασιακή γαλέρα και η εκάστοτε κυβέρνηση, «ανασηκώνοντας τους ώμους», θα ρίχνει την ευθύνη σε μια αποστεωμένη, ελεγχόμενη, καθοδηγούμενη και διορισμένη διοίκηση ανεξάρτητης αρχής.

Στην Ελλάδα λειτουργούν πάνω από 25 ανεξάρτητες αρχές, αλλά η ζωή των πολιτών δεν έγινε καλύτερη, οι θεσμοί δεν λειτουργούν καλύτερα και οι έλεγχοι, όταν γίνονται, δεν φέρουν τα αναμενόμενα αποτελέσματα, με εξαίρεση δύο-τριών ανεξάρτητων αρχών.

- Η ρύθμιση του χρόνου εργασίας μέσω του προτεινόμενου πλαισίου γίνεται με ανισοβαρή δύναμη και ισχύ σε βάρος του εργαζόμενου. Από τη μια η λεόντειος δύναμη της εργοδοσίας και από την άλλη η αδύναμη σχέση του εργαζόμενου.

Πως μπορεί ιστορικά, πολιτικά, διοικητικά και θεσμικά αυτή η σχέση με την ισχύ του εργοδότη να εξισορροπηθεί από τον μεμονωμένο εργαζόμενο, ο οποίος έχει μπροστά του το φάσμα της απόλυσης και τον καιάδα της ανεργίας σε περίπτωση που αρνηθεί αυτήν την «ευγενική προσφορά της εργασιακής γαλέρας;».

Στην Ελλάδα, δυστυχώς ακόμη και σήμερα, δεν λειτουργούν οι θεσμοί και ιδίως αυτού του είδους, χωρίς τη δαμόκλεια σπάθη της δικαιοσύνης, των αυστηρών ελέγχων και των ισχυρών ποινών.

Εκσυγχρονισμός δομών και λειτουργιών στην αγορά εργασίας, έτσι όπως διατυπώνονται στο σχέδιο νόμου, είναι μεν εύχες και δελεαστικές, πλην όμως είναι καταδικασμένες να αποτύχουν και το μόνο που θα πετύχουμε είναι να δημιουργήσουμε, εκτός από τον κρατικοδίαιτο καπιταλισμό, και τον καπιταλισμό δημοσίων σχέσεων, ενώ στην μικρο-επιχειρηματικότητα θα επικρατούν συνθήκες πλήρους απορρύθμισης των εργασιακών σχέσεων.

Είμαστε υπέρ της ενσωμάτωσης όλων των οδηγιών και των διεθνών συμβάσεων, προτείνουμε όμως αντί για ανεξάρτητη αρχή να δημιουργηθεί ένα παρατηρητήριο για την εργασία και τη λειτουργία της, ανεξάρτητο από τη λειτουργία του ΣΕΠΕ και των ελεγκτικών μηχανισμών του κράτους, ώστε, διασταυρούμενα και ελεγχόμενα τα στοιχεία, τα επιστημονικά δεδομένα, και τα γεγονότα, να ενισχύσουν και στη χώρα μας την πλήρη θεσμική διαδικασία τόσο στη λειτουργία των ελεγκτικών μηχανισμών όσο και στις λειτουργίες των εταιρειών, των εργοδοτικών και συνδικαλιστικών οργανώσεων, κλπ..

Στην Ελλάδα του 21^{ου} αιώνα υπάρχουν θεσμοί, πλην όμως η κυβέρνηση και οι μηχανισμοί του κράτους κωφεύουν και σιωπηρά αποδέχονται τη νοσηρή μορφή ενός ιδιότυπου τριτοκοσμικού καπιταλισμού. Στη χώρα μας όλα αυτά που περιγράφονται στο νομοσχέδιο συμβαίνουν και προοδευτικά ανάγονται χρονικά στο 1990, όταν ο ΣΕΒ πίεζε για την ευελιξία στην αγορά εργασίας και οι τότε κυβερνήσεις «καθιέρωσαν το πληρωμένο τετράωρο με εξάωρο ή και οκτάωρο εργασίας»!

Σήμερα, όμως, μετά από ΕΜΠΕΙΡΊΑ 30 ΕΤΏΝ, γνωρίζουμε ότι χωρίς ασφαλιστικές δικλείδες υπέρ των εργαζομένων και των αδυνάτων, κατακρεουργούμε ό,τι έχει απομείνει από τον ενεργό και υγιή συνδικαλισμό, και νομοθετούμε νομιμοποιώντας την παρανομία!!! Θα μπορούσε κάποιος να βρει πολύ σημαντικά

πράγματα, κατά συρραφή στο νομοσχέδιο, πλην όμως είναι «κέραμοι ατάκτως ειρημένοι» και το σύστημα θα «μπάζει από παντού».

Προτείνουμε στην κυβέρνηση μαζί με τα θετικά ζητήματα του νομοσχεδίου:

1. Να κατοχυρώσει με ισχυρές διοικητικές και νομικές ασφαλιστικές δικλείδες τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, οι οποίες θα προστατεύουν τον αδύναμο κρίκο, τον εργαζόμενο.
2. Να διατηρήσει στο ακέραιο την ισχύ των δικαστικών αποφάσεων σχετικά με τις παράνομες και καταχρηστικές απολύσεις.
3. Οι ατομικές συμβάσεις εργασίας και κάθε μεταβολή τους να υποβάλλονται στο σύστημα ΕΡΓΑΝΗ σε ειδικό ψηφιακό χώρο, ώστε να αποφεύγονται οι καταστρατηγήσεις, να ελέγχονται και να διασταυρώνονται όταν απαιτείται, και να είναι διατηρήσιμες για είκοσι χρόνια.
4. Να μην συναινεί και να μην διευκολύνει τον εκμαυλισμό συνειδήσεων σχετικά με τις ιδιότυπες και μόνο ελληνικής εμπνεύσεως «εθελούσιες απολύσεις» του κρατικοδίαιτου καπιταλισμού, οι οποίες επιβαρύνουν τον Έλληνα φορολογούμενο και το κοινωνικό σύνολο μέσα από τα ταμεία ανεργίας, ενώ διευκολύνουν τους εργοδότες να προβαίνουν σε μαζικές απολύσεις, καταστρατηγώντας τα όρια που θέτει η εργατική νομοθεσία.

Καλούμε την Κυβέρνηση να σκεφθεί πολύ σοβαρά ότι ο συνδικαλισμός είναι συντεταγμένος θεσμός της Πολιτείας, η ύπαρξή του ερίδεται στο Σύνταγμα της χώρας, και συνιστά τον τρίτο πυλώνα της αντιπροσωπευτικής Δημοκρατίας μας μετά το εθνικό κοινοβούλιο και την τοπική αυτοδιοίκηση. Οποιαδήποτε κοινωνική απαξίωση δεν νομιμοποιεί την κυβέρνηση να παρεμβαίνει νομοθετικά και να υποβαθμίζει το ρόλο του Συνδικαλιστικού Κινήματος και της συλλογικής δράσης. Ρηχές ή πρόχειρες προσεγγίσεις μπορούν να ικανοποιούν την συγκυρία, υπονομεύουν όμως τη Δημοκρατία, τους θεσμούς και τη λειτουργία τους. Για να

προχωρήσουμε σε οποιαδήποτε ουσιαστικές και δομικές αλλαγές στα ΑΝΩΤΕΡΩ, ΑΠΑΙΤΟΥΝΤΑΙ ΕΥΡΥΤΕΡΕΣ ΣΥΝΑΙΝΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΕΣ.

- ✓ **Ναι** στις μεταρρυθμίσεις
- ✓ **Ναι** στον εκσυγχρονισμό των δομών και λειτουργιών στην εργασία
- ✓ **Ναι** στην προσαρμογή των σύγχρονων μεθόδων εργασίας, στην τηλεργασία, στις δομές και λειτουργίες, με σεβασμό, όμως, στους δημοκρατικούς μας θεσμούς και το Σύνταγμα της χώρας.

Η χώρα δεν έχει ανάγκη από ένα ιδιότυπο εργοδοτικό δικαίωμα που δεν θα φέρει την ανάπτυξη και την πρόοδο, αλλά τη συμπίεση του εργατικού κόστους με υπηρεσίες φασόν, χωρίς βιομηχανική υποδομή, πρωτογενή, δευτερογενή και τριτογενή τομέα.

Η χώρα έχει ανάγκη από:

- εκσυγχρονισμό των δομών και λειτουργιών του κράτους,
- εξειδικευμένα κέντρα συμβουλευτικής, ψηφιακής και τεχνολογικής προσαρμογής για να «πάρει μπροστά η οικονομία», με ΣΚΟΠΟ την Ανάπτυξη, τη Δημιουργία και Παροχή Νέων και Αξιοπρεπών Θέσεων Εργασίας ΜΕΣΑ ΣΕ ΕΝΑ ΘΕΣΜΙΚΟ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ, με ΣΕΒΑΣΜΟ στον ΑΝΘΡΩΠΟ-ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟ και τις ΑΞΙΕΣ του!!!

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ